

Balassagyarmati Törvényszék

27.P.20.368/2024/13.szám

A Balassagyarmati Törvényszék a Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Melléthei-Barna Márton Ádám (1122 Budapest, Városmajor utca 46/A.) által képviselt Felperes1 (cím10) felperesnek – Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd dr. Kovács Loránd (1036 Budapest, Kolosy tér 1/B. 3/4.) által képviselt Alperes1 (cím11) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében meghozta az alábbi

ítéletet:

Kötelezi a törvényszék az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a <https://www.hu> oldalon a 2024. napján „M. perverz beszólásokkal alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címen megjelent cikk miatt a <https://www.hu> oldalon a kifogásolt cikk megjelenésének megfelelő szedési módban, betűmérettel a cikk megjelenési helyén, azaz a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon, addig, amíg az eredeti cikk elérhető, de legalább 30 napig tegye közzé az alábbi közleményt:

„Helyreigazítás”

A <https://www.hu> oldalon a 2024. napján „M. perverz beszólásokkal alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címmel megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy M. az Ö. nevű budapesti szórakozóhelyen perverz beszólásokkal alázta a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, valamint beszólásokkal alázta a kiskorú lányokat. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy M. a nevezett budapesti belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy M. a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheted nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst”.

Kötelezi a Zrt-t (cím12), mint az alperes tartalomszolgáltatóját, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.720.- (kettőezer-hétszázhusz) euró + ÁFA ügyvédi munkadíjat és 40.000.-(negyvenezer) Ft útiköltséget, mint perköltséget.

Kötelezi a Zrt-t, hogy az esedékesség napjáig fizessen meg 36.000.-(harminchatezer) Ft eljárási illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezéssel lehet élni, melyet előterjesztése esetén a Balassagyarmati Törvényszéken kell elektronikus úton benyújtani a Fővárosi Ítéltáblához címzetten.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve, ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, a bíróság azt indokoltnak tartja vagy a tárgyaláson fogatosítható bizonyítást kell lefolytatni. A fellebbező félnek a tárgyalás tartására irányuló kérelmét a fellebbezésben kell előterjesztenie.

A Fővárosi Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

Indokolás

[1] A felperes, mint magánszemély a P. elnöke, név volt m. volt férje. A felperes 2024. február óta vállal nyilvános közszereplést, képviselő lett, és 2024. áprilisától országjáró körútra indult, ahol bemutatta, népszerűsítette pártja tevékenységét.

A felperes 2024. napján hajnalban a pesti Ö. nevű szórakozóhelyen kapcsolódott ki.

[2] 2024. napján az alperes szerkesztésében a .hu oldalon megjelent a „M. perverz beszélősokkal alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” című szerző nélküli írás. A cikk az alábbiakat tartalmazza:

„Úgy beszélt velük, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja – fogalmazott a R...nak egy édesapa, aki kiskorú lányait kísérte el a belvárosi szórakozóhelyre, ahol M a viselkedésével botrányt okozott. A R... megtalálta azt az édesapát, aki kiskorú lányával és annak barátnőivel ott volt az egyik budapesti szórakozóhelyen azon az éjszakán, amikor biztonsági őrök botrányos viselkedése miatt kidobták M.t. Mint írják, az édesapa születésnap ajándékként vitte el 17 éves lányait és barátnőjét a „tini-diszkónak” is nevezett felkapott szórakozóhelyre. A történetekre felháborodottan visszaemlékező apa állítja, hogy az erősen ittasnak látszó M. a lányának és szintén kiskorú barátnőjének obszcénnek, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett. Be-be szólt, úgy viselkedett, mint aki, ahogy az édesapa fogalmazott, „azonnal bárkit az ágyába cipelhet és még az illető érezze megtiszteltetésnek”. „Egyre tűrhetetlenebb lett a helyzet, M. nem ismert semmiféle határt. A lányok először zavartan elléptek, igyekeztek távol maradni tőle, de nem tárgított. Aztán már tölem kértek segítséget” – mondta el a R...nak az édesapa. „Úgy beszélt velük, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, nem tudok mást mondani, mint hogy perverz beszélősokkal alázta őket. Amikor keményem rászóltam, megfenyegetett, hogy majd a testőrei elintézik. Az sem érdekelt, amikor megmondtam, hogy kiskorú lányokkal mégsem kellene ennyire mocskos szájjal beszélnie”. Az édesapa szerint M pontosan ezt mondta az egyik kiskorú lánynak: „Örül, ha szétteheded nekem a lábad”. Az apa állítja, hogy a botrány kirobbanásában az játszotta a legnagyobb szerepet, hogy M. egyre inkább bevadult, mint aki nem ismer határokat. Akik kifogásolták az obszcén beszélősokat, azokat „szó szerint megfenyegette”. Amikor szóvá tették neki, hogy sok körülötte a kiskorú lány, az édesapa szerint ezt mondta: „Nem baj, szeretem a friss húst”.

[3] A felperes jogi képviselője útján 2024. napján ajánlott küldeményként postára adott, az alperes által 2024. napján kézhez vett levelében sajtó helyreigazítás iránti kérelmet terjesztett elő, amelyben az alábbi tartalmú helyreigazító közlemény közzétételét kérte az alperestől:

A <https://www.hu> oldalon a 2024. napján „M. perverz beszélősokkal alázta a tinilányokat – állítja egy szemtanú” címmel megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy M. az Ö. nevű budapesti szórakozóhelyen perverz beszélősokkal alázta a tinilányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, valamint beszélősokkal alázta a kiskorú lányokat. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy M. a nevezett budapesti belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy M. a nevezett belvárosi szórakozóhelyen az egyik kiskorú lánynak azt mondta, hogy „örülj, ha szétteheded nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst”, utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni.

[4] Figyelemmel arra, hogy az alperes a jogszabályban biztosított határidőben a helyreigazítási kötelezettségének nem tett eleget, a felperes 2024. napján keresetet terjesztett elő az alperessel szemben, amelyben a helyreigazítás iránti kérelemben kért közlemény közzétételére kérte kötelezni az alperest, míg a kiadói jogokat gyakorló Zrt-vel szemben perköltség iránti igényt terjesztett elő.

Keresetében hivatkozott rá, hogy valótlan kijelentés az, hogy M. az Ö. nevű budapesti belvárosi szórakozóhelyen perverz beszélésekkel alázott tini lányokat, kiskorú lányoknak obszcén, sőt perverznek mondható ajánlatokat tett, és úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja, továbbá beszélésekkel alázta őket; valamint, hogy M. az Ö. nevű budapesti szórakozóhelyen az egyik kiskorú lány édesapját megfenyegette, hogy majd a testőrei elintézik; továbbá, hogy M. a nevezett szórakozóhelyen azt mondta az egyik kiskorú lánynak, hogy „örülj, ha szétteheded nekem a lábad”, illetve azt a kijelentést tette, hogy „szeretem a friss húst”, utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni. Hangsúlyozta, hogy az írás a felperest nevére nevezi. A perbeli közlemény olyan kijelentést fogalmazott meg, amely arra utal, hogy a felperes kvázi bűncselekményt követett el egy nyilvános szórakozóhelyen, szexuális és egyéb jellegű magatartást tanúsítva. Ezzel szemben azonban a valóság az, hogy a felperes nem tanúsította azokat a magatartásokat, amiket az alperes a jelen perbeli írásában neki tulajdonított. Álláspontja szerint a kifogásolt alperesi kijelentések nem véleménynek, hanem tényállításnak minősülnek, így helyreigazításnak van helye. A jelen perbeli cikk kijelentései olyan valótlan tényállítások, melyek tekintetében a magasabb tűréshatár nem vonatkozik a felperesre, mint közszereplőre, hiszen ezen kifejezések használata indokolatlan, nem szükséges a közügyek szabad vitatásához. Még a közszereplők fokozott bírálhatósága sem jelenti azt, hogy egy közszereplő ne léphetne fel a személyét érintő valótlan és tevékenységét kedvezőtlen színben bemutató kijelentésekkel szemben, ugyanis a bírói gyakorlat szerint a valótlan és hátrányos megítélés kiváltására alkalmas tényállítás esetén a közszereplő ugyanolyan feltételekkel jogosult személyiségi jogvédelemre, mint bármely más személy. A személyét érintő valótlan és sértő tényállításokat a politikai közszereplő sem köteles eltűrni. Előadta, hogy az „utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni” kijelentést a sérelmezett cikk nem tartalmazza, ezt csak a helyreigazító közleményben kérte szerepeltetni a felperes magyarázatként.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett cikk valótlan állítást nem tartalmaz. Hivatkozott rá, hogy a felperes kiemelt figyelmet élvező politikai közszereplő, aki önkéntesen és tudatosan választotta azt, hogy bizonyos magánéleti körülményeit is a közvélemény elé tárja. A felperes magánélete, illetve a felperes viselkedése magánéleti élethelyzetben különös közérdeklődésre tart számot amiatt, hogy a nyilvánosság árnyaltabb képet kaphasson a felperes személyéről, hitelességéről. A hitelesség kérdése különösen fontos a politikai közszereplők esetében, így a magánéleti helyzetben tanúsított magatartás alapján megítélhető a politikusként előadott gondolatok hitelessége. Az EJEB megjelölt döntésére hivatkozva előadta, hogy a közszereplők egyes magánélethelyzetei nem tekinthetők a magánélet körébe tartozónak, tekintettel azoknak a közszereplő politikai vagy társadalmi életében betöltött szerepére és a nyilvánosság érdeklődésére vonatkozó lehetséges hatására. Álláspontja szerint a sérelmezett közlések közül véleménynek minősül az a közlés, hogy „úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja”, továbbá az „utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni” kijelentés. Utalt rá az alperes, hogy a cikkben szereplő édesapa nem járult hozzá ahhoz, hogy mint az alperesi cikk egyik forrásának nevét nyilvánosságra hozzák és őt tanúként idézzék. Kérte azonban tanú3 tanúkénti meghallgatását, akivel a szórakozóhelyen a felperes atrocitásba keveredett és aki konkrét tényelődést tud tenni arról, hogy a vitatott kijelentések elhangzottak. A felperesi perköltséget legfeljebb 45.000.-Ft + ÁFA összegben kérte megállapítani hivatkozva arra, hogy várhatóan ugyanazt a kereseti kérelmet fogja benyújtani a felperes párhuzamosan több, mint 20 sajtószerv ellen. Így az eljárásonkénti külön-külön elszámolni kívánt 14 óra eltúlzott és megalapozatlan. Kiemelte, hogy a sajtószerv túlzott mértékű perköltség fizetésére kötelezése veszélyezteti a sajtó működését, alkotmányos rendeltetésének betöltését, valamint az olvasók megfelelő tájékoztatását.

[6] A törvényszék a rendelkezésre álló iratok, felek nyilatkozatai, lefolytatott tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes keresete alapos.

[7] A sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (1) bekezdése alapján, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés melyik tényállítását valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a valós tények.

[8] A 495. § (2) bekezdése alapján a határidőn belül írásban megérkezett helyreigazítás közzétételét csak akkor lehet megtagadni, ha

- a) a helyreigazítást nem az arra jogosult kérte,
- b) a kérelem nem tartalmazza az (1) bekezdésben meghatározottakat, vagy
- c) ha a kérelemben előadottak valósága nyomban megcáfolható.

[9] A Pp. 499. § (1) bekezdése alapján, ha a bíróság a keresetnek helyt ad, ítéletében az alperest a bíróság által meghatározott szövegű helyreigazító közlemény közzétételére kötelezi.

[10] A PK. 14. számú Kúriai állásfoglalás I.) pontja alapján a sajtóközlemény kifogásolt tényállításának valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Az olyan sajtóközlemény valóságát is általában a sajtószerv köteles bizonyítani, amely híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát vagy átveszi más szerv (sajtószerv) közleményét.

A fenti jogszabályi rendelkezések, valamint a Kúria iránymutatása alapján az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség a tekintetben, hogy az általa állítottak a valóságnak megfelelnek.

Az alperes által közölt cikkben vitatott állítások mindegyike tényállításnak minősül, azok egyike sem véleményt fogalmaz meg. Az „úgy beszélt kiskorú lányokkal, mint aki a lányokat valamiféle „szextárgynak” gondolja” kijelentés egy konkrét cselekményre vonatkozó közlés, így tényállításnak minősül. Az „utalva ezzel arra, hogy kiskorú lányokkal kíván szexuális kapcsolatot létesíteni” kijelentést pedig a sérelmezett cikk nem tartalmazza.

[11] Az alperes az öt terhelő bizonyítási kötelezettségének tanú meghallgatásával kívánt eleget tenni. A perben meghallgatott tanú3 tanú azonban úgy nyilatkozott, hogy nem ismerte azokat a lányokat, akikkel a felperes táncolt, azt pedig, hogy konkrétan a felperes miket mondott, nem lehetett hallani, mivel hangos volt a zene. Így nem tudott arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy az alperes cikkében szereplő vitatott tényállítások elhangzottak -e a felperes részéről.

[12] Fentiek alapján az alperes nem tudta bizonyítani az általa közölt cikkben írtak valóságtartalmát, ezért a törvényszék az alperest az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján a felperes által vitatott tényállítások kapcsán helyreigazításra kötelezte a rendelkező részben foglaltak szerint.

[13] Az alperesnek a felperes fokozott tűrési kötelezettségére hivatkozás kapcsán az alábbiakat emeli ki a törvényszék. A véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki a valótlan tények közlésére, ha a nyilatkozó személy tudatában van a közlés valótlanságának, vagy foglalkozása szabályai szerint elvárható lett volna tőle a tények valóságtartalmának vizsgálata, de a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásából adódó gondosságot elmulasztotta. A véleménynyilvánítás olyan alkotmányos alapjog, amely csak felelősséggel gyakorolható, és a valótlan tények közlésének elkerülése érdekében bizonyos kötelezettségekkel jár a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő személyek esetében (36/1994. (VI.24.) AB határozat).

[14] Az alperesi sajtószerv a kifogásolt cikk megjelentetését megelőzően a felperest nem kereste meg a szórakozóhelyen történetekkel kapcsolatban, tőle információt nem kért. Az alperes nem tanúsított körültekintő magatartást a cikk közlésekor, nem vizsgálta a cikkben állított tények valóságtartalmát, melynek vizsgálata elvárható a közvélemény alakításában hivatásszerűen részt vevő sajtószerv esetében. A nyilvánvalóan valótlan és sértő tényállítások türéseire pedig a közszereplők sem kötelesek.

[15] A felperes a perben pernyertes lett, ezért a törvényszék a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján a sajtótermékért szerkesztői felelősséget viselő jogi személyt, azaz az alperes tartalomszolgáltatóját, a Zrt-t kötelezte a felperes jogi képviselőjével felmerült és felszámított ügyvédi munkadíj, valamint készkiadás megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § a) és b) pontja alapján.

A törvényszék az alpereshez intézett helyreigazítási kérelem, keresetlevél összeállítására, felperesnek a jogi képviselővel folytatott egyeztetéseire felszámított 12 munkaórát nem találta eltúlzottnak, és elfogadta a két tárgyaláson való megjelenésre és utazási időre felszámított további 5 óra időtartamot is. Attól függetlenül, hogy a felperes más alperesekkel szemben is terjesztett elő keresetet, a jelen perben sérelmezett cikk megjelenésével kapcsolatosan is szükség volt az alpereshez intézett helyreigazítási kérelem előterjesztésére, és tekintettel arra, hogy az alperes a helyreigazítási kérelemnek nem tett eleget, szükséges volt a felperessel történő egyeztetést követően a keresetlevél előterjesztése is. A bíróságnak arról hivatalból nincs tudomása, hogy az alperes által hivatkozott egyéb perekben milyen tartalmú helyreigazítási kérelem, illetve keresetlevél került előterjesztésre, a törvényszék a jelen perben végzett ügyvédi tevékenységet tudta csak vizsgálni. A fent részletezett ügyvédi tevékenységekre felszámított idő, továbbá a megbízási szerződésben kikötött 160 EUR/óra+ÁFA óradíj nem tekinthető kirívóan eltúlzottnak, annak mérséklésére a törvényszék nem látott lehetőséget.

E körben utal rá a törvényszék, hogy a sajtó alkotmányos rendeltetésének betöltése csak a valós események, létező történések, tények bemutatására vonatkozik, az nem terjed ki a valótlan tényállítások közlésére, valótlan megállapítások megtételére. Amennyiben az alperes a felperesek által megküldött helyreigazítási kérelemnek eleget tett volna, úgy nem merült volna fel a peres úton történő igényérvényesítés költsége.

Mindezekre tekintettel a felperes kérelmével egyezően 2.720.- euró + 27% ÁFA ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelezte az alperes tartalomszolgáltatóját. A felperes igazolta a két tárgyaláson történő megjelenésre tekintettel 2x20.000.-Ft útiköltség felmerülését, ezért ezen készkiadás megfizetésére is kötelezte a törvényszék az alperesi tartalomszolgáltatót.

[16] Az alperes tartalomszolgáltatója a Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondata alapján köteles megfizetni az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján fennálló tárgyi illetékfeljegyzési jogra tekintettel feljegyzett eljárási illetéket.

[17] Tájékoztatja a törvényszék az illetékfizetésre kötelezett tartalomszolgáltatót, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedésétől számított 60. napon válik esedékessé. Az illetéket további külön felhívás nélkül a törvényszék előírása alapján kell megfizetni. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[18] Az ítélet elleni fellebbezés lehetősége a Pp. 365. § (2) bekezdés a) pontján alapul.

dr. Barsi Ildikó s.k.
bíró